

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212214364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1212214364.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcov: 1. G.. B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, V. I., 2. G.. K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, R., obaja zastúpení: JUDr. Branislav Bogner, advokát, so sídlom Vajanského 8, Trenčín, proti žalovanému: IUSA 1, s.r.o., so sídlom Nevädzova 6, Bratislava, IČO: 44 299 371, zastúpen: Mgr. Andrej Maar, advokát, Dunajská 6, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o zaplatenie 2.392,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 05.03.2018 č. k. 14C/184/2012-345, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 05.03.2018, č. k. 14C/184/2012-345, m e n í tak, že návrh žalobcov zo dňa 20.02.2018 na nariadenie neodkladného opatrenia, z a m i e t a .

Žalovaný má voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením zo dňa 05.03.2018, č. k. 14C/184/2012-345, súd prvej inštancie uložil obchodnej spoločnosti IUSA 1, s.r.o. so sídlom Nevädzova 6, Bratislava, IČO: 44 299 371, povinnosť zložiť do úschovy na Okresnom súde Bratislava II peňažnú sumu vo výške 7.438,32 eur v prospech žalobcov G.. B. L. a Mgr. K. L., až do právoplatného skončenia súdneho konania vo veci žalobcov G.. B. L. a G.. K. L. proti žalovanému IUSA1, s.r.o. o zaplatenie 2.392,- eur istiny a príslušenstva, ktorá je na Okresnom súde Bratislava II vedená pod spisovou značkou 14C/184/2012, a to v lehote 3 dní odo dňa doručenia uznesenia.

2. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcov, že po podaní návrhu na začatie tohto súdneho konania už pôvodný žalovaný predal viacero nehnuteľností v obytnom komplexe F., resp. vykonal majetkové prevody, ktoré smerovali k tomu, aby sa zbavil svojho majetku. Po vyššie opísaných zmenách právnej subjektivity na strane žalovaného sa majetková situácia subjektu, ktorému momentálne svedčí pasívna legitímácia, stala pre žalobcov do veľkej miery neprehľadnou a nemajú vedomosť o majetku obchodnej spoločnosti IUSA 1, s.r.o.. Z verejne dostupných zdrojov (verejný portál Finančnej správy Slovenskej republiky) žalobcovia zistili, že v roku 2016 táto spoločnosť hospodárila zo stratou -59 822,- eur, v uvedenom účtovnom období nevykázala žiadne tržby, a k 31.12.2016 bol zostatok na bankových účtoch tejto spoločnosti iba cca 16 000,- eur. Ich pohľadávka, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, vrátane príslušenstva ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia už presahuje sumu 7.000,- eur, čo predstavuje takmer polovicu hotovosti vykázané spoločnosťou IUSA 1, s.r.o. v účtovnej uzávierke za rok 2016. Z uvedených okolností je teda reálna obava, že budúca exekúcia bude ohrozená, a preto považujú za potrebné zabezpečiť ich nárok, ktorý je predmetom súdneho konania, prostredníctvom neodkladného opatrenia.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 325 ods. 1 ods. 2 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Návrhu vyhovel s tým, že z odôvodnenia návrhu, z listinných dôkazov priložených k návrhu, ako aj z návrhu vo veci samej mal za to, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosti, ktoré v konaní zistil a z ktorých pri rozhodnutí vychádzal: Žalobou doručenou súdu dňa 14.05.2012 sa žalobca domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie 2.392,- eur s príslušenstvom. Dňa 09.08.2017 bolo zo strany žalovaného doručené podanie, ktorým informoval súd o tom, že dňa 01.08.2017 došlo k zlúčeniu spoločnosti IUWE, a.s., so spoločnosťou IUSA, a.s. so sídlom Nevädzová 6, Bratislava, IČO: 35 848 413, pričom v dôsledku tohto zlúčenia došlo k zániku žalovaného a uvedená spoločnosť sa stala jeho univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 26.09.2017 došlo k zmene právnej formy spoločnosti IUSA, a.s. na spoločnosť IUSA, s.r.o. so sídlom Nevädzová 6, Bratislava, IČO: 35 848 413. Dňa 09.12.2017 došlo v dôsledku zlúčenia spoločnosti IUSA, s.r.o. so spoločnosťou IUSA 1, s.r.o. so sídlom Nevädzová 6, Bratislava, IČO: 44 299 371, pričom v dôsledku tohto zlúčenia došlo k zániku spoločnosti a uvedená spoločnosť sa stala jeho univerzálnym právnym nástupcom. Aj z týchto skutočností bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že bolo potrebné upraviť bezodkladne pomery strán sporu a nariadil navrhované neodkladné opatrenie.

4. Uznesenie bolo doručené žalobcom prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 12.03.2018, a žalovanému dňa 13.03.2018.

5. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 27.03.2018, odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný poukázal na ust. § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že v danom prípade žiadny z účastníkov konania na strane žalovaného nezanikol bez právneho nástupcu. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa odklonil od zákona a nekonal s právnym zástupcom, a toto svoje konanie súd nezdôvodnil. Z toho dôvodu je rozhodnutie súdu zmätočné a nepreskúmateľné. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 CSP s tým, že nakoľko plná moc právneho zástupcu Mgr. Andreja Maara, ktorá je súčasťou súdneho spisu, nebola nikdy žalovaným, ani jeho právnymi nástupcami vypovedaná a ani inak nezanikla, súd bol povinný podľa § 110 ods. 1 CSP doručiť rozhodnutie právnenmu zástupcovi. Namiesto toho súd doručil rozhodnutie priamo žalovanému, avšak bez zákonom predpísaných náležitostí. Okresný súd porušil § 110 ods. 1 CSP, a tým aj ústavné právo žalovaného na spravodlivý proces, keď v rozpore so zákonom a procesnými právami riadne zastúpeného účastníka konania, nedoručil rozhodnutie jeho právnenmu zástupcovi. Žalovaný sa odvolal na plnú moc udelenú Mgr. Andrejovi Maarovi, ktorá bola súdu predložená na začiatku konania a je súčasťou súdneho spisu. Žalovaný taktiež namietol, že súd doručil rozhodnutie priamo žalovanému bez návrhu a dôkazov, a tým porušil zákon v § 331 ods. 1 CSP, a tým aj ústavné právo na spravodlivý súdny proces. Aj samotné rozhodnutie trpí nepreskúmateľnosťou, najmä pre nedostatky v odôvodnení. Súd nevykonal ani navrhnuté dôkazy žalobcom, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ sa odvolal aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), ako aj na judikatúru Ústavného súdu SR s tým, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania.

Z odôvodnenia súdu v napadnutom rozhodnutí nie je možné vyvodiť, aké dôkazy súd vykonal, ani aké dôkazy vyhodnotil. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je založené výlučne na písomných dôkazoch. Súd necitoval žiadny konkrétny z listinných dôkazov, ktoré boli žalobcom predložené, ani neuviedol, čo tieto dôkazy obsahujú. Súd iba uviedol, že tieto dôkazy odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov. Samotný návrh, ani dôkazy, neboli žalovanému, ani právnenmu nástupcovi, nikdy doručené. Tým súd úplne zmaril aj možnosť kontroly rozhodnutia. Súd na dôkazy odkazuje všeobecne, ako na listinné dôkazy priložené k návrhu. Keďže žalovanému neboli nikdy predložené, a ani súd konkrétne neuvádza ako ich vyhodnotil, žalovaný sa nevie k týmto dôkazom vyjadriť. Tento spôsob odôvodnenia rozhodnutia, a vôbec konania súdu, je neprípustným porušením procesných práv žalovaného, ktoré spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Hlavná časť odôvodnenia rozhodnutia sa venuje univerzálnym sukcesiám do práv a povinností účastníkov konania na strane žalovaného. Súd však neuviedol, aký je vzťah

medzi univerzálnym právnym nástupcom do práv žalovaného a potrebou nariadenia neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia je zrejmá postupnosť právnych nástupcov žalovaného, a to je všetko, čo odôvodnenie obsahuje. Zo skutočností, že súd zánik právnickej osoby považuje za dôvod zániku plnej moci právneho zástupcu, možno abstrahovať logický postup súdu, a z neho možno vyvodíť záver, že súd nemohol s týmto právnym názorom správne posúdiť právne účinky univerzálnej sukcesie. Logické hodnotenie dôkazov neumožňuje, aby samotná skutočnosť, že žalovaný zanikol a do jeho práv a povinností vstúpil univerzálny nástupca, vyvolala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Museli by existovať ešte iné skutočnosti, ktoré takú potrebu vytvárajú, tie však súd neuviedol. Rozhodnutie súdu neobsahuje nič, čo by mohlo byť považované za odôvodnenie. Súd fakticky rozhodnutie nezdôvodnil vôbec. Primárne nezdôvodnil žiadnym spôsobom výšku sumy, ktorú ma žalovaný uložiť do úschovy, pričom túto skutočnosť v odôvodnení ani nespomenul, čo žalovaný považuje za neprípustné porušenie práva na spravodlivý proces. Súd neuviedol ani to, čo dočasná právna úprava zabezpečí; teda logický vzťah medzi dočasným nariadením úschovy a dočasnou úpravou pomerov. Uloženie finančnej sumy do úschovy môže mať výzvam pre prípadnú budúcu exekúciu, ale nemá vôbec žiaden význam pre dočasnú úpravu vzťahov medzi žalobcom a žalovaným po 6 rokoch prebiehajúceho súdneho sporu. Súd žiadnym spôsobom neodôvodnil potrebu bezodkladnosti, čo vyplýva najmä z toho, že vôbec neuviedol, v čom spočíva neodkladná potreba pomerov, a ani ako má dočasná úprava skutočne upraviť vzťahy medzi žalobcom a žalovaným. Súd v celom konaní opakovane vážnym spôsobom porušil práva žalovaného a pri vydaní neodkladného opatrenia došlo k viacnásobnému porušeniu práv žalovaného v dôsledku čoho žalovaný vyslovil vážne obavy nad nezáujatosťou, alebo odbornosťou konajúceho sudcu. Konkrétne dôkazy o zaujatosti sudcu žalovaný nevie predložiť, okrem samotných skutočností uvedených v rozhodnutí a ďalších porušení zákona súdom, zrejmých zo súdneho spisu. V právnej veci žalobcu bol vydaný rozsudok súdu prvého stupňa dňa 04.07.2013, č. k. 14C/184/2012-84, ktorý bol následne zrušený na základe odvolania žalovaného uznesením krajského súdu č. k. 14Co/566/2016-126 zo dňa 31.03.2016 pre nedostatky v odôvodnení rozsudku a nepreskúmateľnosť. Rozsudkom zo dňa 03.05.2017 súd v predmetnej veci opakovane rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.392,- eur, a proti rozsudku sa žalovaný odvolal. Žalovaný po doručení písomného vyhotovenia rozsudku požiadal o nahrávku z pojednávania zo dňa 03.05.2017, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, kde zistil zásadný rozpor v právnej kvalifikácii nároku žalobcov medzi ústnym odôvodnením a písomným vyhotovením rozsudku. Zmenu právnej kvalifikácie medzi ústnym odôvodnením na zvukovom zázname (v čase 40 min. 07 sekúnd), kde bol priznaný nárok z väd, a písomným vyhotoveným rozsudku, kde bol priznaný nárok na náhradu škody, nemožno hodnotiť inak, ako zásadné porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolanie bolo doručené žalobcom prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 09.04.2018.

7. Žalobcovia sa k odvolaniu vyjadrili podaním doručeným súdu elektronicky dňa 03.05.2018. Namietli, že žalovaný svoje odvolanie zjavne opiera o právne irelevantné skutočnosti a svoje nesprávne právne názory, vychádzajúc z účelovo nesprávnej interpretácie právnych predpisov. K porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces postupom súdu pri vydaní a doručovaní napadnutého uznesenia nemohlo prísť, pretože doručením rozhodnutia súdu zákonným spôsobom priamo žalovanému, sa toto rozhodnutie dostalo do priamej dispozičnej moci žalovaného. Skutočnosť, že predmetné rozhodnutie nebolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného, žiadnym spôsobom nebránila uplatňovaniu zákonných práv žalovaného v plnom rozsahu. Nedoručením rozhodnutia právnenému zástupcovi žalovaného teda nebolo porušené právo na spravodlivý proces, odhliadnuc od skutočnosti, že doposiaľ nebolo súdom ustálené, či v nadväznosti na majetkové presuny a zmeny v právnej subjektivite žalovaného v druhej polovici roka 2017, bol v tomto období právny zástupca žalovaného vôbec riadne splnomocnený na jeho zastupovanie v tomto konaní. Súd preto logicky zvolil doručovanie neodkladného opatrenia priamo žalovanému. Žalobcovia považovali za potrebné poukázať na skutočnosť, že pri vydávaní neodkladného opatrenia súd dokazovanie spravidla nevykonáva a skúma iba či sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Námietky žalovaného o nevykonaní dôkazov sú preto v celom rozsahu neodôvodnené. Obrana žalovaného uvedená v jeho odvolaní zo dňa 19.03.2018 je čisto účelová, motivovaná snahou odvieť pozornosť súdu od merita sporu a vyvolávať ďalšie prieťahy v tomto spore, ktorý trvá už viac než 6 rokov. Neodkladné opatrenie bolo žalovanému doručené dňa 13.03.2018, čo sám žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolaní priznal. Uznesenie o nariadení

neodkladného opatrenia nadobudlo predbežnú vykonateľnosť dňa 16.03.2018. Žalovaný však toto vykonateľné súdne rozhodnutie úplne ignoroval a súdom uloženú povinnosť nesplnil. Toto vedomé a úmyselné ignorovanie povinnosti uloženej rozhodnutím súdu de facto v plnom rozsahu potvrdzuje oprávnenosť žalobcov na vydanie neodkladného opatrenia, a zároveň potvrdzuje snahu žalovaného všemožne sa vyhnúť povinnosti uhradiť žalobcom dlžnú čiastku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Aktivity žalovaného a jeho právnych predchodcov bezprostredne predchádzajúce podaniu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ako aj po jeho vydaní, taktiež osvedčujú oprávnenosť obavy, že budúce vymoženie ich pohľadávky bude ohrozené. Žalovaný vo svojom odvolaní účelovo zamlčal skutočnosť, že vzhľadom na ignorovanie súdom uloženej povinnosti, súd musel začať výkon tohto rozhodnutia prostredníctvom justičnej pokladne. Aj vo svetle tejto skutočnosti považujú žalobcovia argumenty žalovaného uvedené v odvolaní za zástupné. Návrh žalobcov na vydanie neodkladného opatrenia, ako aj vnútorné presvedčenie súdu vyjadrené v napadnutom uznesení, že nárok žalobcov uplatňovaný v tomto súdnom konaní je potrebné dočasne zabezpečiť vykonateľným rozhodnutím, boli a sú v plnom rozsahu odôvodnené. Vydané neodkladné opatrenie bolo odôvodnené a primerané, keďže obavy o nespĺnenie uloženej právnej povinnosti sa ukázali plne dôvodné. K podozreniam o vyhýbaní sa plneniu svojich povinností žalovaným, sa okrem vykonaných podozrivých majetkových prevodov, teraz pripája preukázaná skutočnosť, že žalovaný otvorene nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie. Obava, že žalovaný sa bude vyhýbať aj plneniu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vo veci samej, je výrazne silnejšia ako dopsiať. Vydané neodkladné opatrenie je preto potrebné aj naďalej ponechať v platnosti, a od žalovaného jeho plnenie naďalej dôsledne vymáhať. Na záver žalobcovia zdôraznili, že cieľom nariadeného neodkladného opatrenia bolo iba zaistenie ich nároku voči žalovanému pre prípad, že by sa tento nárok v budúcnosti stal nevymáhateľným. V žiadnom prípade sa nariadením neodkladného opatrenia neprezumuje konečný výsledok súdneho konania, a v prípade, že by žalobcovia neboli v spore procesne úspešní, súd by rozhodol o vrátení zloženej finančnej čiastky. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovia navrhli, aby odvolací súd podané odvolanie ako neodôvodnené zamietol a napadnuté uznesenie v plnom rozsahu potvrdil.

8. Vyjadrenie žalobcov k odvolaniu bolo riadne doručené odvolateľovi dňa 22.05.2018.

9. Vec s odvolaním žalovaného bola predložená odvolaciemu súdu dňa 31.05.2018.

10. Odvolací súd podaním zo dňa 12.06.2018 vrátil spis súdu prvej inštancie s tým, že do uvedeného dňa nebolo uznesenie zo dňa 05.03.2018, č. k. 14C/185/2012-345, doručené splnomocnenému zástupcovi žalovaného, v dôsledku čoho ani nedošlo k účinnému doručeniu uznesenia žalovanému (§ 331 ods. 1, § 110 ods. 1 CSP v spojení s § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z uvedených dôvodov odvolací súd vrátil spis súdu prvej inštancie bez rozhodnutia o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia ako predčasne predložený.

11. Vec s odvolaním žalovaného bola opätovne predložená odvolaciemu súdu dňa 06.08.2018. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v rozsahu podľa § 379 a 380 CSP, a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne nesprávne, keď návrhu žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd spravidla nemá čas vykonávať podrobné dokazovanie. Z toho dôvodu navrhovateľ neodkladného opatrenia musí už v návrhu osvedčiť, že okamžitá úprava pomerov je potrebná a primeraná okolnostiam, a že ju nemožno dosiahnuť inak. Preto je navrhovateľ podľa cit. § 326 CSP povinný už návrhu uviesť všetky dôležité skutočnosti a pripojiť listiny, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. Predmetom sporu vo veci samej je zaplatenie peňažnej sumy a dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia je obava žalobcov o budúcu exekúciu. Podľa cit. § 324 ods. 3 CSP preto súd prvej inštancie mohol nariadiť neodkladné opatrenie iba za predpokladu, že zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcov nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, t. j. zriadením záložného práva. Súd prvej inštancie sa týmto zákonným predpokladom vôbec nezaoberal. Bez toho, aby mal súd za osvedčené, že pohľadávku nie je možné zabezpečiť zriadením záložného práva, nemohol uložiť žalovanému povinnosť zložiť peňažnú sumu do úschovy na súde.

14. Žalobcovia sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec nevyjadrili k tomu, prečo navrhujú vydať neodkladné opatrenie, a nie zabezpečovacie opatrenie. Žalovaný podniká v realitnej oblasti, v jeho predmete činnosti je aj prenájom nehnuteľností. Na základe toho je namieste predpokladať, že prichádza do úvahy zabezpečovacie opatrenie na dosiahnutie požadovaného účelu. Odvolací súd tak dospel k záveru, že neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

15. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú aj odvolaciu námietku, že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie možno nariadiť z dvoch dôvodov; ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie s odôvodnením, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé iba postupnosť právnych nástupcov žalovaného, avšak súd prvej inštancie nevysvetlil, aký je vzťah medzi právnym nástupníctvom žalovaného a potrebou nariadenia neodkladného opatrenia. Iba samotný zánik právnickej osoby s právnym nástupcom, však nemôže byť dostatočne presvedčivým dôvodom na nariadenie povinnosti zložiť celú spornú sumu aj s príslušenstvom do úschovy na súde. Žalobcovia nepreukázali splnenie zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, ani potrebu bezodkladne upraviť pomery, a preto nie je dôvod na poskytnutie súdnej ochrany žalobcom nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP.

16. Opodstatnené sú aj námietky žalovaného, že neodkladné opatrenie malo byť doručované právnomu zástupcovi žalovaného. Podľa § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka, zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom, zaniká plnomocnenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu. Vychádzajúc z tohto zákonného ustanovenia má odvolací súd za to, že doručenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia dňa 13.03.2018 priamo žalovanému, nebolo ani možné považovať za účinné doručenie tohto uznesenia žalovanému.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Vychádzajúc z toho, že žalovaný bol v odvolacom konaní celkovo úspešný, odvolací súd mu priznal nárok voči žalobcom na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).